

יש
ווע
יכט
המ
ייה
נו^ו
את
ד
ז
ה
ן
:

יבלה עש
אף אמי אש
את השיז
נפש וזרע
פנ' בככ' וּ
ינסחוב יאַיְ
לי ויספה
ושברתי אַ
ויאת אריש
אריעכ' בּ
יאב תלכ'
עליכם כּ
ויהית השיש
וחמייעט
הויסרו לּ
בקרי והמּ
והבאתי
אל ערין
בשביר
בתג'ור אַ
ילא תש
כלא העש
עמאכ' בּ
על חטּ
בנחתיכ'כ'
את חמיינ
ויגעללה
והשיכוד
ניזוזוכ'
אייביכ'כ'
אדעריכ'כ'
ויזרבבה
ויאהה בּ

מאץ' מיטרים לא ימכרו מומכרת עבד לא תרדה בו
בפרר ויראת מאלHIR ועבדר ואמיתר אשר יהי' כר
מאת הגויים אשר סביתיכם מהם תקנו עבד ואמוד
ווגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידי בארכיכם והיו לכם לאחזה
ויהת נזולתם אתם לבניכם אויחריכם לרשׁת אחזה
לעלם בהם תעבריו ובאויזיכם בני ישראל אל איש באזיו
לא תרדה בו בפרר יכ'ו

תשיג' יד גר ותוישב עמר וכור אדייר עמיוניכר
לגר תושב עמר או לעקר משפט'זה גר אחריניכר
נאלה תהיה לו אויז מאוזיו יאלנו או דדו או בן
דדו יאלנו או כישאר בשרו ממושפעותו יאלנו
או השיג'ה ידו וגאל' ווישב עם קנהו משנת המিינול
עד שנת היבל' והיה כסוף ממכרו במושפר שענים
כיכי עכיר יהיה עמו אם עוד רובה בשנים לפידן
ישיב גאלתו מבסוף מהג'תו ואם מיעט נישאר בשניין
עד שנת היבל' ווישב לו כפי שענו ישיב את גאלתו
כעכיר שענה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרר
לעיניך ואם לא יאל' באלה וויצא בשנת היבל' גוא
ובניו עמו כי לוי בני ישראל עבדים בעדי הב אשר
העצה איהם מאץ' מיטרים אני יהוה אלהיכם לא
העשה לככם אליכם ופסל ימיצהה לא תקימו לכב
ואבן מושכית לא התנו בארכיכם להשתווות עליה
כי אני יהוה אלהיכם את עבותתי תשמרו ומוקדשי
תיראו אני יהוה

אב בוחתתי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם את
ונתהי גשמייכם בעתקב ונתנה הארץ יבולך: וען
השידה יתנו פריז' והשיג' לככם דיש' את ביציר ובציר
ישיג' את זרע ואכלתם לחומכ' לשבע' וישבתם
לבטיח בארכיכם ונתהי שילוב בארץ ישכנתם אין
כוורת' ושהשבתי תהיה רעה פון הארץ וחרב' לא
העבר בארכיכם ורדפתם את אייביכם וינפל' כפניכם
לחרב' ורדפו מוכב' חמושה מאה וכואת מוכב' רבבה